

[Niels Westerby.]

give en lille stimulans, kommer man altså også til at gribe ind over for den enkelte borgers overvejelser med hensyn til investeringer. Så derfor har finansministeren ikke ret i dette.

I øvrigt var finansministeren nu inde på nogle filosofiske eller nærmest ideologiske betragtninger om, hvad der var sand liberalisme. Jeg mener, finansministeren har så åbenbart ret, når han siger, at liberalt centrum er et sandt liberalt parti, men nu må man jo også prøve at definere, hvad man forstår ved at være liberal. Dér lægger vi stor vægt på, at det ikke bare drejer sig om formelle friheder, men om en reel frihed, og som et led i at give borgerne reel frihed er det vigtigt at skabe den størst mulige økonomiske vækst, altså et dynamisk samfund med en kraftig velstandstigning. Vi ser netop afskrivningsreglerne i det lys, at de kan bidrage til at give en stærk økonomisk vækst, en velstandstigning, og dermed til, at borgerne får en reel frihed igennem den større velstand, de så får.

I øvrigt kan jeg slet ikke forstå finansministerens bemærkninger om, at det ikke kan være rigtigt at have gode afskrivningsregler i en tid, hvor der er fuld beskæftigelse. For det kan jo netop være sådan, at hvis man øger investeringerne kan der i visse situationer blive behov for mindre arbejdskraft. Det er netop et af de problemer, vi har i øjeblikket, at vi ikke kan få de fornødne investeringer på en lang række felter, således at man på disse felter, hvor der er mangel på arbejdskraft, kunne klare det i kraft af et bedre produktionsapparat. Også af den grund kan der være udmærket god grund til at have gode afskrivningsregler, så jeg må sige, jeg forstår slet ikke finansministerens bemærkninger på dette punkt.

Finansministeren (Henry Grünbaum): Jeg er ikke helt enig i hr. Johan Asmussens formulering, at udgangspunktet må være, at man har de samme regler med hensyn til lejeværdi for enfamiliehus og ejerlejligheder. Det er netop dér, fejlen ligger. Man skal ikke have de samme regler. Man skal nå det samme mål, og for at nå det samme mål må man have forskellige regler,

fordi forholdene ikke er helt de samme. Derfor har vi én regel for enfamiliehuset, en anden regel for tofamiliehuset, en tredje regel for landbrugshuset, men disse regler skulle altså søge at nå det samme formål. Jeg er enig i, at grundlaget skal være det samme; det er det, vi skal stræbe efter. Men jeg forstod også, at hr. Johan Asmussen ikke var helt sikker på, om vi ikke, når vi kom til en nærmere drøftelse, måske alligevel kunne nå til det resultat, at vores forslag er det rigtige.

Så vil jeg godt i samme forbindelse sige lidt til hr. Ømann; jeg glemte faktisk at svare på det, han sagde om det samme emne: ejere og lejere. Det var jo temmelig stærkt, at man nu fuldstændig skulle have glemt den enighed, der havde været om, at der var denne ulighed mellem ejere og lejere. Det er jo ikke rigtigt, men det er noget, der siges ustandselig. Den er ikke glemt. Der bliver efter boligsikringsordningen gennemført nye regler. Vi har fået en rentesikringsordning, der er trådt i kraft, og som giver en rentenedsættelse fra 9½ pct. til 6½ pct. Det svarer for de 12.000 boliger inden for socialt byggeri, men også kun for dem, fuldt ud til rentefordelen i parcelhuse for de almindelige indtægters vedkommende, ikke for dem med de meget høje indtægter; men for de almindelige grupper, som bor i parcelhuse, vil jeg tro at det helt svarer til rentefordelen.

Dertil kommer altså boligsikringsordningen, som går til alle lejere, uanset om de bor i socialt boligbyggeri eller privat byggeri. Denne boligsikringsordning gælder ikke for parcelhusene, så hvis man skal gøre det op i dag i en ny undersøgelse, som hr. Johan Asmussen også var inde på, er det da nok muligt, at man ville komme til, at når disse regler er gennemført, går det måske lidt over til den anden side; forhåbentlig bliver der balance. Så det er altså ikke helt korrekt, når det er sagt heroppefra i dag af hr. Ømann, at dette havde man helt glemt. Det har man ikke glemt, det er der taget hensyn til i boligforliget derved, at disse ydelser ikke kommer parcelhusejerne til gode.

Og må jeg så sige til hr. Niels Westerby: ja, jeg er jo ikke liberalist, og jeg har altså ikke noget imod, at man ved det ene eller det andet middel stimulerer eller hæmmer